

EL REN MALALT

Hi havia una vegada en una casa situada en un bosc, un xiquet se'n va anar d'excursió amb els seus pares a la muntanya. Li havien regalat un trineu per tirar-se pels cims de neu.

Mentre es llançava per una vesant del tossal va veure un ren molt jovenet que estava sol i malferit. El xiquet agafà l'animallet i se'n va anar corrent a preguntar als seus progenitors si se podien quedar amb ell.

El seus parents s'ho pensaren. Després d'una estoneta li digueren que sols li deixarien tindre el ren si es feia responsable de tenir cura d'ell i donar-li de menjar, primer tenien que anar al veterinari per a veure que no tenia cap problema de salut.

El xic els va dir que sí, i se va ficar molt content. El portaren al metge d'animals, s'havia trencat una cama!. En uns deu dies es va ficar bé.

Els pares ficaren una cistella al trineu i tots els dies eixien a passejar junts. Però un dia que estaven els dos jugant baix d'un pi molt gran que hi havia propet de sa casa, el ren va veure un grup de rens que els miraven, va reconèixer la seua família, eixí a la carrera, va desaparèixer de la seua vista.

L'endemà el marrec tornà al mateix arbre i s'assegué damunt d'una pedra. Estava molt trist perquè li faltava el seu amic. De sobte va veure que el ren s'acostà a poc a poc on ell estava i va jugar amb ell una estona abans de tornar amb la seua família... Així passà al dia següent i a l'endemà. Al tercer dia el xiquet li va regalar un cascavell que li nuguà al coll i s'acomiadaren.

Cada dia quan el xiquet escoltava aquell sonall sabia que el seu amic l'esperava per a jugar. Es veien quasi tots els dies i es posaven molt, molt, molt contents, joiosos i feliços quan estaven junts.

Nicolás Boix Navarro - 3er primaria

